

ÚŘAD MĚSTYSE DAVLE

DAVLE, Na náměstí 63, PSČ: 252 06, e-mail: starosta@obecdavle.cz, Telefon: 257 770 257, Fax: 257 770 144

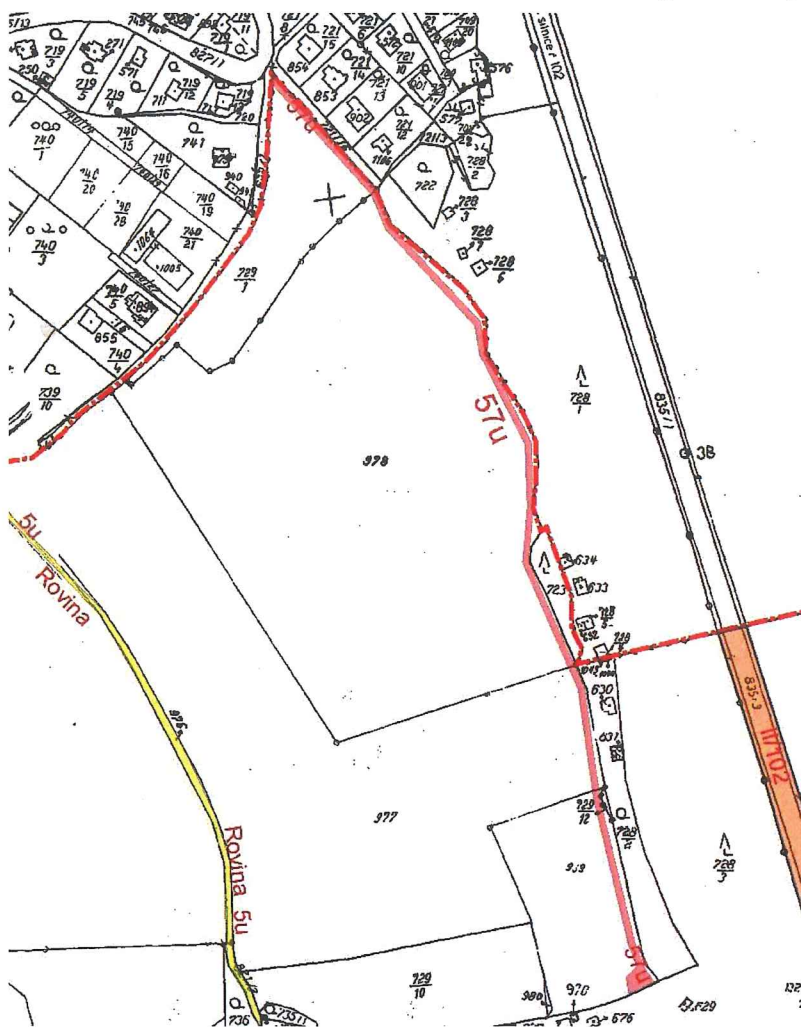
ROZHODNUTÍ

číslo jednací: 373/2016

V Davli: 30. 3. 2016

Silniční správní úřad městyse Davle (dále jen úřad) jako místně příslušný orgán státní správy dle § 40 odst. 5 písm. c zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích ve věci veřejné účelové komunikace 57u na pozemcích katastru nemovitostí pozemková parcelní čísla 729/1, 978, 977 a 939 v katastrálním území Davle, městys Davle rozhodl dle § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích takto:

Na pozemcích katastru nemovitostí pozemková parcelní čísla 729/1, 978, 977 a 939 v katastrálním území Davle, městys Davle je veřejně přístupná účelová komunikace 57u s polohovým určením:

Komunikace je vedena ve stávající trase a její šířka nesmí přesáhnout 3 m včetně krajnice.

Účastníky dle § 27 odst. 1 správního řádu jsou:

- I. správní obec:
 - a. Městys Davle, IČO: 00241156, se sídlem Na Náměstí č.p. 63, Davle, 252 06 Davle
- II. žadatelé:
 - a. Antonín Dobiáš nar. 16. 4. 1945, bydliště: Na Nivách č.p. 917, Michle, 141 00 Praha 4
 - b. Mgr. Josef Jan Novák, nar. 27. 12. 1962, bydliště: 28. října č.p. 1268, Český Brod, 282 01 Český Brod
 - c. Jiří Kudrna, nar. 14. 7. 1958, bydliště: Malenická č.p. 1766, 148 00 Praha 4
 - d. Mgr. Bc. Miloslav Zadák, nar. 29. 6. 1962, bydliště: Chodovická 57 č.p. 2281, Horní Počernice, 193 00 Praha 9
- III. vlastníci dotčených pozemků:
 - a. Jiří Boudník, nar. 7. 6. 1957, bydliště: U Křížku č.p. 225, Měchenice, 252 06 Měchenice zastoupen JUDr. Tomášem Hemlíkem, CSc. advokátem na základě plné moci
 - b. Jaroslava Boudníková, nar. 21. 3. 1958, bydliště: Kosmická 754/35, Háje, 149 00 Praha 4 zastoupen JUDr. Tomášem Hemlíkem, CSc. advokátem na základě plné moci
 - c. Jan Trnka, nar. 16. 5. 1947, bydliště: Rovina č.p. 45, Davle, 252 06 Davle
 - d. Pavel Trnka, nar. 3. 6. 1977, bydliště: Rovina č.p. 45, Davle, 252 06 Davle
 - e. Ing. Iva Běhavá, nar. 28. 9. 1963, Na Vyhlídce č.p. 230, Měchenice, 252 06 Měchenice
- IV. další účastníci
 - a. Přemysl Teska, nar. 28. 6. 1971, bydliště Vltavská 20, 252 06 Měchenice – vlastník přilehlých pozemků bez možnosti jiného přístupu

Odůvodnění:

Úřad obdržel dne 26. 2. 2014 žádost:

- a) Antonín Dobiáš nar. 16. 4. 1945, bydliště: Na Nivách č.p. 917, Michle, 141 00 Praha 4
- b) Mgr. Josef Hoskovec, nar. 27. 12. 1962, bydliště: 28. října č.p. 1268, Český Brod, 282 01 Český Brod
- c) Jiří Kudrna, nar. 14. 7. 1958, bydliště: Malenická č.p. 1766, 148 00 Praha 4
- d) Mgr. Bc. Miloslav Zadák, nar. 29. 6. 1962, bydliště: Chodovická 57 č.p. 2281, Horní Počernice, 193 00 Praha 9

o vydání rozhodnutí dle § 142 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, zda na pozemcích p. č. 729/1 a 978 v k. ú. Davle leží účelová komunikace. Úřad konstatoval, že dle § 40 odst. 5 písm. c zákona č. 13/1997 Sb. je místně příslušný v dané věci. Úřad zároveň konstatoval, že právní důvod žadatelů – vlastnictví chat přístupných jen po této komunikaci - je dostatečný pro zahájení tohoto správního řízení. Proto rozhodl o zahájení správního řízení ve výše uvedené věci.

Úřad konstatoval, že na pozemcích p. č. 729/1 a 978 v k.ú. Davle je v pasportu komunikací obce Davle vyznačena veřejná účelová komunikace 57u v trase vyznačené ve výrokové části. Vzhledem k tomu, že takto vyznačenou komunikací jsou dotčeny též pozemky p. č. 977 a 939 v k. ú. Davle, úřad rozhodl, že předmětnou komunikaci je třeba posuzovat jako celek.

Na základě těchto skutečností úřad oznámil účastníkům zahájení správního řízení a vyzval je, aby do 26. 6. 2014 předložili v předmětné věci své návrhy a důkazy s tím, že k později podaným návrhům nebude přihlíženo.

Dne 2. 5. 2014, úřad obdržel doplnění žádosti žadatelů. Vzhledem k tomu, že doplnění bylo podepsáno jen. p. Mgr. Josefem Hoskovcem bez zmocnění dalšími žadateli, považuje úřad toto vyjádření pouze za vyjádření p. Mgr. Josefa Hoskovce (nyní Mgr. Josef Jan Novák). Doplnění zmocnění nebylo ze strany úřadu vyžádáno, neboť tato skutečnost neovlivnila rozhodnutí úřadu. Úřad dále obdržel 20. 6. 2014 vyjádření p. Pavla Trnky a p. Jana Trnky, 25.

6. 2014 vyjádření pí. Ing. Ivy Běhavé a 26. 6. 2014 vyjádření p. Jiřího Boudníka a pí. Jaroslavy Boudníkové v zastoupení p. JUDr. Tomáše Hemelíka, CSc..

Při rozhodování vyšel úřad z definice účelové komunikace dle § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích: „Účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků.“ Při posuzování střetu práva soukromého (vlastnického) a veřejného (právo na komunikační spojení) vyšel úřad zejména z rozsudku Ústavního soudu spis. zn. II ÚS 268/06 a z rozsudků Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 36/2010-204 a I As 76/2009 - 60.

Úřad se nejdříve zabýval, zda předmětná komunikace naplňuje znaky veřejné účelové komunikace ve smyslu věty první § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích. Nejdříve zjišťoval, zda předmětná komunikace existuje, v jakém rozsahu a jak dlouho. Úřad konstatuje, že předmětná komunikace existuje, a to v rozsahu a poloze, jak je vyznačena v pasportu komunikací obce Davle (jako účelová komunikace 57u). Jedná se o nezpevněnou komunikaci o celkové šířce cca 2,5 m. Stáří předmětné komunikace je neurčité. Tvzení účastníků řízení se rozcházejí, zejména pak v rozsahu užívání této komunikace. Jednoznačná fotodokumentace prokazující stáří cesty nebyla nalezena. Na leteckém snímkování z roku 1953 vypadá, že tato cesta již existuje, ale vzhledem k nízkému rozlišení fotografií je jen velmi obtížně znatelná. Existence této cesty je spjata zejména se vznikem chat podél této cesty. Je zřejmé, že tyto chaty vznikly převážně ve čtyřicátých nebo počátkem padesátých let (dle přiložených znaleckých posudků některé z těchto chat vznikly počátkem čtyřicátých let, do map pozemkového katastru však byly zakresleny až dodatečně v padesátých nebo šedesátých letech, na leteckých snímcích z r. 1953 je však většina těchto chat zřejmých). Vzhledem k charakteru dopravy ve čtyřicátých a padesátých letech lze oprávněně předpokládat, že cesta převážně sloužila pro pěší a jen výjimečně tudy projel povoz ať již z hlediska potřeby obhospodařovat přilehlé pozemky – stanovisko Ing. Ivy Běhavé nebo z hlediska potřeby některé z chat. Přístupová cesta získala svůj současný vzhled pravděpodobně v šedesátých a sedmdesátých letech 20. st. s rozvojem motorizace (viz snímek z roku 1980).

Jak je zřejmé ze stavu věcí na místě, současných leteckých snímků i mapy katastru nemovitostí, slouží předmětná komunikace jak ke spojení jednotlivých nemovitostí (objekty individuální rekreace) tak i jako spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi. Zároveň dle prohlášení vlastníka slouží pro obhospodařování přilehlých lesních a zemědělských pozemků (stanovisko Ing. Ivy Běhavé).

Tedy úřad konstatuje, že předmětná komunikace splňuje znaky veřejně přístupné účelové komunikace dle § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích.

Na základě této skutečnosti a vzhledem k tomu, že předmětná komunikace leží na pozemcích ve vlastnictví soukromých osob, položil si úřad otázku, zda jsou splněny podmínky pro vznik práva veřejné komunikace ve vztahu právu soukromému tedy, zda jsou naplněny podmínky pro omezení práva vlastnického právem veřejným ve smyslu rozsudku Ústavního soudu spis. zn. II ÚS 268/06 (dále jen rozsudek).

Z rozsudku vyplývá, že musí být splněny zároveň tyto dvě podmínky – jedná se o jedinou přístupovou cestu a vlastníci nebo jejich právní předchůdci vyslovili s takovýmto užíváním souhlas.

Jak je zřejmé ze stavu věcí na místě, tak i současných leteckých snímků představuje předmětná komunikace jedinou přístupovou cestu k objektům individuální rekreace podél cesty, tak i k některým zemědělským a lesním pozemkům. K těmto objektům neexistuje jiná přístupová cesta a ani možnost tuto cestu zřídit po veřejných pozemcích (obecních, krajských státních).

Úřad na základě předložených důkazů konstatoval, že nebylo prokázáno, že vlastníci předmětných pozemků nebo jejich právní předchůdci v minulosti částí svých pozemků určili výslovným prohlášením k užívání jako veřejné komunikace. Dle rozsudku však tento souhlas stačí vyslovit konkludentně.

Předmětnou komunikací je dotčen pozemek p. č. 939 v k. ú. Davle, který je ve vlastnictví Ing. Ivy Běhavé, nar. 28. 9. 1963, Na Vyhlídce č.p. 230, Měchenice, 252 06 Měchenice, která ve svém vyjádření v tomto správním řízení ze dne 23. 6. 2014 (doručeno 25. 6. 2014) vyjádřila v plném rozsahu svůj souhlas s předmětnou komunikací. Toto prohlášení úřad považuje za výslovné prohlášení, kterým pí. Ing. Iva Běhalová uděluje souhlas s užíváním části svého pozemku p. č. 939 jako veřejné účelové komunikace a to v rozsahu dle tohoto rozhodnutí.

Předmětnou komunikací je dále dotčen pozemek p. č. 977 v k. ú. Davle, který je ve spoluvlastnictví Jana Trnky, nar. 16. 5. 1947, bydliště: Rovina č.p. 45, Davle, 252 06 Davle a Pavla Trnky, nar. 3. 6. 1977, bydliště: Rovina č.p. 45, Davle, 252 06 Davle. Oba ve svém vyjádření sice vyjádřili nesouhlas s veřejnou účelovou komunikací, ale zároveň potvrdili, že v minulosti umožňovali a i nadále budou po předmětné části pozemku umožňovat majitelům chat přístup k chatám. Z předmětného stanoviska vlastníků a i z ostatní dokumentů předložených v tomto řízení vyplývá, že vlastníci v minulosti nikdy nebránili užívání části svého pozemku jako veřejné účelové komunikace v rozsahu dle tohoto rozhodnutí. Na základě těchto skutečností úřad konstatuje, že těmito vlastníky byl souhlas vysloven konkludentně (vlastníci od r. 2003).

Předmětnou komunikací jsou dále dotčeny pozemky p. č. 729/1 a 978 v k. ú. Davle, které jsou ve spoluvlastnictví Jiřího Boudníka, nar. 7. 6. 1957, bydliště: U Křížku č.p. 225, Měchenice, 252 06 Měchenice zastoupen JUDr. Tomášem Hemelíkem, CSc. advokátem na základě plné moci a Jaroslavy Boudníkové, nar. 21. 3. 1958, bydliště: Kosmická 754/35, Háje, 149 00 Praha 4 zastoupen JUDr. Tomášem Hemelíkem, CSc. advokátem na základě plné moci. Oba ve svém vyjádření z 26. 6. 2014 (doručeno 26. 6. 2014) podaném jejich právním zástupcem vyslovili nesouhlas s předmětnou komunikací. Proto se úřad začal zabývat otázkou, zda tento postoj vlastníků trvá po celou dobu existence cesty nebo, zda se jedná o změnu postoje vlastníků. Úřad konstatoval, že předmětné pozemky nebyly nikdy vyvlastněny, ale vždy byly ve vlastnictví současných vlastníků či jejich právních předchůdců. Úřad se v zásadě ztotožnil s námitkou vlastníků, že možnosti bránit předmětnému užívání pozemků po dobu užívání socialistickým sektorem byly omezeny. Úřad se však neztotožnil s názorem vlastníků, že se jednalo o období užívání socialistickým sektorem, ale v souladu s restitučními zákony a další legislativou České republiky, že se jedná o období nesvobody, kdy byla násilně potlačena vlastnická práva občanů. Toto období stanovil úřad v souladu s legislativou na období od 25. 2. 1948 do 31. 12. 1989. Na základě těchto skutečností je úřad přesvědčen, že mimo toto období nebylo vlastníkům bráněno ve výkonu jejich majetkových práv bez ohledu na to, kdo byl uživatelem pozemku. V této souvislosti úřad dále konstatuje, že ZD Davle užívalo jen část pozemku, a to tu část, na které neležela předmětná komunikace. Jak bylo výše konstatováno, nepodařilo se jednoznačně prokázat, zda a v jakém rozsahu byla předmětná komunikace užívána před 25. 2. 1948. Proto z hlediska konkludentně uděleného souhlasu úřad posuzuje chování vlastníků v období od 1. 1. 1990.

Vlastníci ve svém stanovisku uvádějí, že se domáhají řešení otázky přístupu k nemovitostem ležícím mimo jejich pozemky od zániku práva družstevního užívání pozemků. Toto tvrzení nijakým způsobem nedokládají. Proto úřad vyšel z dřívějších dokumentů, které měl k dispozici, zejména pak z vyjádření vlastníků Městskému úřadu Jílové u Prahy z 15. 12. 2011 č. j.: MJuP/10927/2011. Vlastníci uvádějí, že cesta v současném stavu vznikla v osmdesátých letech dvacátého století, kdy její vznik nemohli ovlivnit. Z vyjádření vyplývá, že první nesouhlas s komunikací byl vlastníky uplatněn v roce 2007, ale tento nesouhlas se týkal nepovolené „stavby komunikace“ provedené p. Liborem Sojkou. Tento nesouhlas vlastníků se však netýkal předmětné komunikace jako takové (předmětná komunikace je nezpevněná prašná komunikace – tedy jedná se o způsob využití pozemku a nikoliv o stavbu komunikace, která na pozemku není), ale pouze „stavby“ spíše však terénních úprav provedených v místě komunikace. Tento názor úřadu potvrzuje i sám vlastník, když uvádí, že p. Sojka se zavázal „stavbu“ odstranit, což není zánik užívání části pozemku jako komunikace. Tedy za první jednoznačný nesouhlas vlastníků s předmětnou komunikací lze považovat až její částečné rozorání 22. 9. 2011. Na základě těchto skutečností

úřad konstatoval, že vlastníci resp. jejich právní předchůdci nečinili po dobu více jak 20 let nic proti existenci této komunikace. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud považuje dobu tří let (rozsudek č. j. 5 As 36/2010-204) za dobu dostatečnou pro vyjádření stanoviska vlastníků pozemků k obecnému užívání předmětných částí pozemků a že vlastníci resp. jejich právní předchůdci nevyjádřili svůj nesouhlas s užíváním částí pozemků v několikanásobně delší době, úřad konstatuje, že souhlas s užíváním předmětných částí pozemků jako veřejné účelové komunikace byl vysloven vlastníky konkludentně. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 76/2009 – 60 nelze takto udělený souhlas jednostranně odvolat. Proto úřad k nesouhlasu vlastníků, vysloveném v jejich vyjádření, nepřihlédl.

Ve věci námitky, že existuje komunikační propojení přes pozemek p. č. 976, úřad konstatoval, že komunikace na tomto pozemku je od předmětné komunikace vzdálena minimálně 200 m, neexistuje mezi oběma těmito komunikacemi jakékoliv propojení (leží mezi nimi soukromé pozemky) a neexistuje možnost jak tyto komunikace propojit přes pozemky obce, kraje či státu. Kromě toho část nemovitostí (stavby č. e. 18, č. e. 23, č. e. 46, č. e. 178, č. e. 188 část Měchenice, obec Měchenice) jsou napojeny na předmětnou komunikaci v místech, kde tato komunikace leží na pozemcích vlastníků.

Úřad dále konstatuje, že nedochází k vyvlastnění, předmětných částí pozemků, jak se domnívají vlastníci, ale pouze ke ztvrzení povinnosti na základě konkludentního souhlasu strpět na předmětných částech pozemků předmětnou komunikaci. Vlastnické právo k částem pozemků dotčených předmětnou veřejnou účelovou komunikací se nemění.

Závěrem úřad konstatuje, že tvrzení vlastníků o účelovosti žádosti je nepodložené a že úřad v dané věci postupoval výlučně v souladu s povinnostmi mu danými zákonem č. 13/10997 Sb. o pozemních komunikacích.

Na základě výše uvedených skutečností úřad konstatoval, že jsou splněny podmínky pro existenci veřejné účelové komunikace na předmětných pozemcích, a proto rozhodl o existenci veřejné účelové komunikace.

Proti tomuto rozhodnutí se odvolal Jiří Boudník a Jaroslava Boudníková prostřednictvím svého zástupce JUDr. Tomáše Hemelíka, CSc. Úřad posoudil důvody odvolání a neshledal důvody ke změně rozhodnutí, proto odvolání předal Krajskému úřadu Středočeského kraje jako příslušnému odvolacímu orgánu. Krajský úřad svým rozhodnutím č. j. 144984/2014/KUSK-DOP/Nech z 21. 1. 2015 vydané rozhodnutí zrušil a vrátil prvoinstančnímu orgánu k novému projednání. Své rozhodnutí zdůvodnil procesními chybami prvoinstančního orgánu, kterému vytkl: usnesení o omezení období pro podávání návrhů a důkazů nemělo formu rozhodnutí, chybí některé doklady o vyvěšení, úřad písemně neoznámil ukončení doručování a nepoučil písemně účastníky o možnosti seznámit se s podklady řízení.

Proto úřad oznámil dne 4. 1. 2016 zahájení správního řízení a vyzval účastníky k doplnění důkazů a návrhů.

Úřad obdržel oznámení Mgr. Josefa Hoskovce o změně jména na Mgr. Josef Jan Novák. Úřad provedl změnu jména účastníka řízení dle tohoto oznámení.

Dne 20. 1. 2016 úřad obdržel od pí. I. Běhavé a p. P. Tesky stanovisko (pí. I. Běhavá tuto skutečnost vyjádřila již v předchozím řízení), že účelová komunikace 57u existuje. P. P. Teska nebyl dosud účastníkem řízení. Úřad náhledem do katastru nemovitostí zjistil, že je vlastníkem pozemků přiléhajících k předmětné komunikaci a k některým z těchto pozemků nebo k jejich částem je možný přístup pouze z této komunikace. Proto úřad rozhodl o jeho dodatečném zařazení mezi účastníky řízení. Vyjádření úřad vyhodnotil jako potvrzení existence komunikace.

Úřad dále obdržel dne 1. 2. 2016 vyjádření p. Jiřího Boudníka a pí. Jaroslavy Boudníkové zastoupené advokátem JUDr. Tomášem Hemelíkem, kteří uvádí, že návrhy na doplnění nemají a že trvají na argumentech uvedených v odvolacím řízení. V odvolání odvolatelé konstatovali, že p. Teska se k otázce cesty nevyjádřil. Úřad konstatuje, že vyjádření p. Tesky obdržel 20. 1. 2016, který ve svém vyjádření ztvrzuje existenci účelové komunikace 57u.

Odvolatelé dále uvádějí, že jejich předci na konci čtyřicátých let 20. st. respektovali existenci pouze cesty pro pěší. Úřad toto tvrzení pro nedostatek důkazů nerozporuje, ale pouze konstatuje, že pro jeho rozhodnutí byla tato skutečnost nepodstatná.

Odvolatelé dále tvrdí, že předmětná cesta v současném rozsahu začala vznikat až po r. 2000. Toto tvrzení úřad shledává nepravdivým a v rozporu s předchozím tvrzením odvolatelů, že současná cesta vznikla v době totality, kdy odvolatelé nemohli mít na tuto skutečnost vliv, dále s dalšími tvrzeními odvolatelů (vyjádření vlastníků Městskému úřadu Jílové u Prahy z 15. 12. 2011 č. j.: MJuP/10927/2011), s fotodokumentací předloženou v řízení.

K námitce, že námitka proti cestě byla uplatněna již v r. 2007, úřad opětovně konstatuje, že stávající komunikace není samostatnou stavbou, ale součástí komunikace. P. Libor Sojka nikdy nezřídil cestu jako takovou, která, jak všichni zúčastnění uznávají, existovala již před tím, než se v určitém úseku cesty p. Sojka provedl úpravu – zpevnění jako „stavbu“.

Odvolatelé zároveň poukázali, že dochází ze strany uživatelů k neustálému rozšiřování cesty. Proto úřad v rozhodnutí omezil rozsah cesty. Úřad stanovil šířku komunikace 3 m včetně krajnice, která je pro vozidla dostačující. Úřad upozorňuje uživatele komunikace, že vjezd a stání mimo vymezenou komunikaci bez souhlasu vlastníka dotčeného pozemku je poškozováním cizího majetku a stání a zastavení na předmětné komunikaci je přestupkem dle zákona o silničním provozu č. 361/2000 Sb..

Ve věci konkludentního souhlasu zaujal stanovisko úřad již výše a z uvedeného nevyplývají žádné nové skutečnosti.

Ve věci srovnání se stavbou u Hradce Králové u Hradce Králové úřad upozorňuje, že se jedná o dva rozdílné případy. V případě stavby u Hradce Králové se jedná o získání pozemku pro novou komunikaci a v řešeném případě o dlouhodobě existující komunikaci.

Dne 22. 2. 2016 úřad oznámil účastníkům řízení skončení dokazování a dal jim možnost se s podklady řízení seznámit do 18. 3. 2016.

Vzhledem k tomu, že úřad neobdržel další podněty od účastníků řízení, úřad ukončil řízení a rozhodl, jak výše uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze dle § 81 a dalších správního řádu odvolat do 15 dnů od oznámení rozhodnutí, a to ke Krajskému úřadu Středočeského kraje prostřednictvím úřadu, který toto rozhodnutí vydal. Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné. Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Obdrží: účastníci řízení
úřední deska
spis

Vyvěšeno: 30.3.2016
Sejmuto:

Mgr. Jiří Prokůpek
starosta